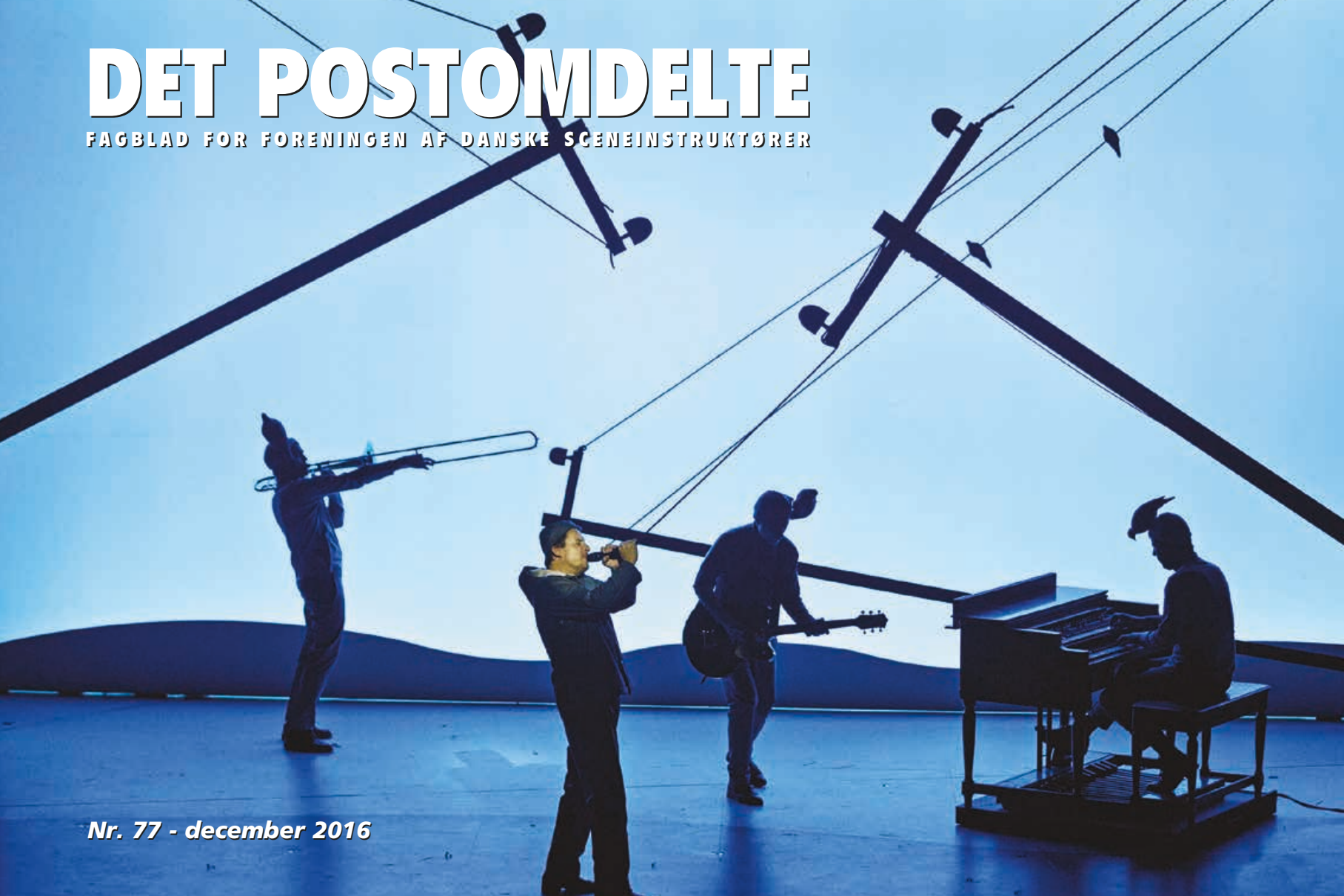

DET POSTOMDELTE

FAGBLAD FOR FORENINGEN AF DANSKE SCENEINSTRUKTØRER

Nr. 77 - december 2016

Udgiver:

Danske Sceneinstruktører
Nørre Voldgade 12 2.th.
1358 København K
Tlf. 33 33 08 88
www.stagedirectors.dk
email: info@stagedirectors.dk

Deadline næste nummer:
mandag 6. februar 2017

Redaktion:

Inger Birkestrøm Juul, FDS
Nicolei Faber, FDS
Steen Madsen

Layout: Jakob Brandt- Pedersen

Forside:

Nørrebro Teater: "Svantes lykkelige dag"
Instruktion: Jacob Schjødt
Foto: Ulrik Jantzen

Folketeatret: "Frøken Nitouche"
Instruktion: Kasper Wilton
Foto: Thomas Petri

Mens vi bevæger os gennem mørket, på vej mod årets korteste dag, ser det ud som om vi måske snart skal have en ny minister for vores område. Vi ved endnu ikke, om vi får en kulturminister, der har en vision for kunst og kulturområdet, en minister der kan se kulturpolitik som en samfunds strategi. Men vi ved at kulturministeriet ikke er et af de mest prestigefyldte ministerier og at ministerudnævnelserne bliver et resultat af en magtforhandling mellem tre partier.

Så vi kan bare håbe, at det ikke ender med en minister fra et parti som gerne så al kulturstøtte afviklet. Men uanset hvad der sker, skal vi nok ikke regne med at vores område bliver mindre trængt end det er for tiden. Og i trængte tider er det en god idé at stå sammen!

Området er præget af nedskæringerne og cille kæmper en brav kamp for at overleve.

Et tilbagevendende element i den kamp er desværre, at vi giver os til at slås indbyrdes og derfor glemmer at se på scenekunstens mange muligheder og værdien i den bredt-favnende kultur.

Der findes en stor bredde og forskellighed i det danske teater landskab. Scenekunst der udfoldes på små og store teatre, uafhængige scenekunst projekter, børneteater, turnerende teater, egnsteater, landsdelsscener, kulturhuse, turnéer. Inde og ude, til lands, til vands og i luften. Drama, poesi, krop, rum, musik, dokudrama og mange forskellige former. Vi udfylder forskellige funktioner og vores publikum er forskellige.

Når man taler om mangfoldighed i dag, dækker det vel, at alle mennesker er forskellige. Det omfatter ord som accept og respekt. Det betyder det at forstå, at hvert enkelte individ

er unikt og at anerkende de individuelle forskelle, som vi har fra hinanden.

Vi taler meget om etnicitet, køn og klasse, når vi diskuterer diversitet, men hvad med den kunstneriske mangfoldighed?

Vi er nødt til at huske os selv på, at der skal være plads til og respekt for hinandens kunstnerisk udtryk.

I bestyrelsen arbejder vi med at afdække det professionelle scenekunstlandskab for på den måde at synliggøre den kunstneriske mangfoldighed og vende blikket mod kvalitetene og ikke manglerne.

Vi er i gang med at lave et Danmarks kort der viser teatrets krop – hvor meget, hvor forskelligt og hvor mange steder publikum kan møde teatret.

Måske en passende gave til en ny kulturminister.

Medlemsturen til Berlin Theatertreffen i maj har fået en utrolig stor tilslutning. Vi bliver både mange og mangfoldige. Der kommer mere nyt om turen i løbet af foråret.

Klummen er denne gang skrevet af Madeleine Røn Juul, der fungerer som formand mens Christoffer Berdal er i New York.

INDBLIK I INSTRUKTØRENS NOTESBOG

Jeg har altid fascineret af det faktum at forskellige instruktører med samme oplæg kan ende med vidt forskellige resultater. Om så oplægget starter fra et tema eller om det gælder fortolkningen af Hamlet. Selv hvis instruktørerne har samme læsning og forståelse af en tekst og har samme resurser til rådighed så kan resultaterne ende milevidt fra hinanden.

For nogle år siden var jeg til en artist talk med den belgiske instruktør Luk Perceval. Først hæftede jeg mig ved det markante udtryk hans forestillinger havde. Dernæst fik hans arbejdsmetode mig til at spærre øjnene op.

Ordet metode, leder måske tankerne hen på skoler som, Stanislavskij, Anne Bogart eller lignende. Men det er ikke i den forstand ordet skal forstås her.

Det skal forstås så simpelt som hvordan han, Luk Perceval, griber sine prøver an. Altså helt konkret hvad bruger han de prøvetimer han har til rådighed til.

Med fare for at jeg husker forkert eller bare huske det jeg gerne vil huske, så kommer her et par eksempler.

Han starter sine prøver med yogævelser, dette er dog, som jeg huske det, frivilligt for skuespillerne. Dette gjorde han af den simple grund at han ville have skuespillerne til at flytte fokus fra livet uden for prøvesalen til de prøver der nu skulle starte.

Dernæst bliver skuespillerne sat til at "orde" mens de er fysisk aktive, f.eks. med badminton. Dette gjorde han for at undgå det han kaldte "falsk psykologi". "Falsk psykologi" dækker over pauseringer eller måder at sige

replikker, som skuespillerne kommer frem til ved ikke helt at kunne teksten. Disse pauseringer og måder at sige replikkerne på, bliver til vaner, som skuespillerne opfinder psykologisk dækning for. Ikke fordi det passer til historien, men kun fordi de ikke har kunnet teksten tilstrækkeligt, på det tidspunkt de faldt ind i den rytme. For at skuespillerne skulle få teksten helt ned i kroppen, og for at de ikke skulle lære replikkerne i en bestemt rytme, så satte han dem til at spille badminton mens de ordede. Og når teksten så sidder, så er de klar til at prøve.

Allerede her jeg sad som den unge instruktørstuderende og tænke kan man virkelig bruge sin prøvetid på det, yoga og badminton. Og skuespillerne må da kunne deres tekst hjemmefra...

DE RENE RUM

AARHUS TEATER 2016

Processen på "De Rene Rum" er tilrettelagt af instruktør Liv Helm og scenograf Nathalie Mellbye. Udgangspunktet for processen var at kunne prøve i en næsten færdig scenografi, med så mange centrale elementer som muligt, for at kunne udvikle tekst, spil og rum synkront.

Det er centralt for os at give tid til improvisationer og udviklingsarbejde i processen, og vi insisterer på at 'lukke' forestillingen så sent som muligt.

1. Prøveuge

Fokus: Ensembleudvikling og improvisationer

Mandag:	Tirsdag:	Onsdag:	Torsdag:	Fredag:	Lørdag:	Søndag:
Læseprøve	Gennemspilning i rum med scenografiske elementer og instrumenter	Improvisationer ud fra titlen 'den underlige familie'	Improvisationer ud fra titlen 'den underlige familie'	Improvisationer ud fra titlen 'den underlige familie'		

Noter: Skuespillerne får opgaver fra dag til dag, hvor de skal forberede improvisationer og små scener ud fra egne familieerfaringer

2. Prøveuge

Fokus: Ensembleudvikling og improvisationer

Mandag:	Tirsdag:	Onsdag:	Torsdag:	Fredag:	Lørdag:	Søndag:
Improvisationer ud fra egne drømme	Improvisationer ud fra egne drømme	Arbejde med situationer fra stykket som drømme	Arbejde med situationer fra stykket som drømme	Gennemspilning hvor de to ugers improvisationer "smitter af" af sig selv		

Noter: Målet med at arbejde med drømme er at finde sceniske principper for det surrealistiske, og at finde handlinger der udtrykker de usagte relationer imellem mennesker

3. Prøveuge

Fokus: Tekstarbejde og integration af improvisationer

<p>Mandag: Prøver på scener i 1. akt</p> <p>Løbende i ugen: musikprøver og koreografiske prøver</p>	<p>Tirsdag: Prøver på scener i 1. akt</p>	<p>Onsdag: Prøver på scener i 1. akt</p>	<p>Torsdag: Prøver på scener i 1. akt</p>	<p>Fredag: Prøver på scener i 1. akt</p>	<p>Lørdag:</p>	<p>Søndag: Noter:</p>
--	--	---	--	---	-----------------------	----------------------------------

Note: I arbejdet med ny dramatik forsøger jeg at give hele teksten en chance før jeg stryger i den. Skuespillerne lærer teksten, på trods af at de ved at der senere med stor sandsynlighed bliver strøget.

4. Prøveuge

Fokus: Tekstarbejde og integration af improvisationer

<p>Mandag: Prøver på scener i 2. akt</p> <p>Løbende musikprøver og koreografiske prøver</p>	<p>Tirsdag: Prøver på scener i 2. akt</p>	<p>Onsdag: Prøver på scener i 2. akt</p>	<p>Torsdag: Prøver på scener i 2. akt</p>	<p>Fredag: Gennemspilning med fokus på situationerne</p>	<p>Lørdag:</p>	<p>Søndag:</p>
--	--	---	--	---	-----------------------	-----------------------

Note: I arbejdet med ny dramatik forsøger jeg at give hele teksten en chance før jeg stryger i den. Skuespillerne lærer teksten, på trods af at de ved at der senere med stor sandsynlighed bliver strøget.

5. Prøveuge

Fokus: Tekstændringer og verfremdungsteknikker

Mandag:

Prøver på scener og forløb med fokus på at sige tekst udad til publikum

Tirsdag:

Prøver på scener og forløb med fokus på at sige tekst udad til publikum

Onsdag:

Prøver på scener, hvor der er nye tekstændringer

Torsdag:

Prøver på scener og forløb med fokus på at sige tekst udad til publikum

Fredag:

Prøver på scener og forløb med fokus på at sige tekst udad til publikum

Lørdag:

Søndag:

Noter: Vi måtte arbejde med verfremdungsteknikker, fordi det viste sig, at det klædte teksten at kommunikere mere direkte til publikum.

6. Prøveuge

Fokus: Karakterers bue

Mandag: Gennemspilning med fokus på vefremdung	Tirsdag: Gennemspilning hvor tekst siges til hinanden og publikum for at være endnu mere radikal i kontakten.	Onsdag: Prøver på udvalgte scener	Torsdag: Pressemøde Gennemspilning med fotograf Prøver på udvalgte scener	Fredag: Tekniske prøver	Lørdag: Tekniske prøver	Søndag:
--	---	---	---	-----------------------------------	-----------------------------------	----------------

Noter: Teksten 'lukkes' for store tekstændringer. Samtidig får skuespillerne en opgave: Skrive din karakters forløb, og gør den drivende omstændighed klar i hver scene du er med i.

7. Prøveuge

Fokus: Flow og komposition

Mandag: Teknisk gennemspilning Aften: Gennemspilning med publikum	Tirsdag: Prøver på udvalgte scener Aften: Gennemspilning med publikum	Onsdag: Prøver på udvalgte scener Aften: Forpremiere	Torsdag: Prøver på udvalgte scener Aften: Forpremiere	Fredag: Premiere	Lørdag: Forestilling	Søndag:
---	---	--	---	--------------------------------	------------------------------------	----------------

Noter: I denne uge sletter jeg en del materiale og komponerer nye og skarpere arrangementer på trods af at deadline er snart.

PORTRÆT AF SCENEINSTRUKTØR HENRIK SARTOU

Henrik Sartou (1964-2005) var på vej til at blive en af dansk teaters virkelig store skikkelser, da han døde af sygdom, kun fyre år gammel.

Han var fra begyndelsen af 1990'erne en uafviselig autoritet i det konsensussøgende danske teaterlandskab. En instruktør, der skilte vandene og tog sit ansvar dybt alvorligt. Men han var også en ener, der følte sig udsat – klar over, at teatret var hans redning. Selv sagde han, at han brugte teatret som et 'sjælens mørkekammer'.

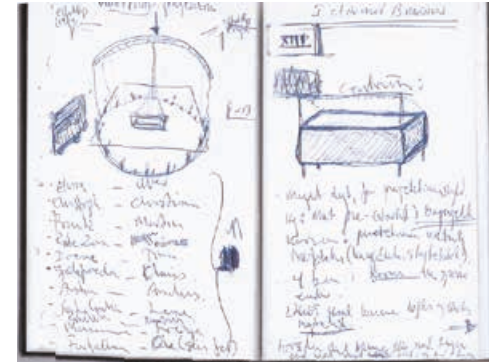
»Man kan sige, at jeg blev teaterinstruktør for ikke at blive til grin. Jeg ville jo blive taget for en idiot, hvis jeg, som mange gange om dagen snakker om kærligheden og døden og drømmen, ikke lige var blevet teaterinstruktør. Men det er livsnødvendigt for mig, og hvis jeg ikke kunne det, ville jeg nok på

en eller anden måde gå til grunde«, sagde Henrik Sartou.

Mens det endnu er for sent fortæller om en visionær periode i den nyere danske teaterhistorie og er samtidig et bevægende nærbillede af en kunstnerisk stræben ud over det sædvanlige.

Bogen har bidrag af bl.a. Joen Bille, Kirsten Dehlholm, Klaus Hoffmeyer, Staffan Valdemar Holm, Sven Holm, Bodil Jørgensen og Jesper Langberg.

Bogen er et ikke-kommercielt projekt. Alle har bidraget uden at få honorar. Kommer der overskud fra salg af bogen, vil det gå til et legat i Henrik Sartous navn. Da hovedformålet med bogen er at inspirere danske scenekunstnere til at tænke stort, vil legatet tilfalde et visionært menneske, som bærer Henrik Sartous fakkelt videre. ●

Mens det endnu er for sent

Et portræt af scene instruktøren Henrik Sartou

Mette Frank & Me Lund (red.)

198 sider

Illustreret i farver

249 kr.

Udkommer: 20. januar 2016

I BRANDT's KUNSTHAL er der mulighed for at opleve en ægte DISNEYudstilling, med forskellige slags tegninger og mindre skulpturer, som efterfølgende har udviklet sig til film, baseret på research i figurenes typer og udseende. Udstillingen åbner på etagens gulv, hvor SNEDRONNINGENS slot er visualiseret. - Inspirationsforlægget er at finde i H.C.Andersens eventyr SNEDRONNINGEN skrevet i 1845. - På væggen citeres "Slottets vægge var af den fygende sne og vinden og døre af de skærende vinde..."

DISNEY's version som tegnefilm hedder: FROST - og er released i 2013. - I de udstillede researchtegninger viser Paul Felix'en drømmende version af et gammelt slot, og David Womersley et skarpt, højt, iskoldt slot - situeret i et bjerg med lignende skarpe kurver. - Et mageløst billede af Britney Lee viser en blond ung pige klædt i isblåt, og i samme billede et

udsnit af et mere varmt udseende pigeansigt, der kigger ind igennem et kighul - hvor hun har tørret rimen af glasset. - Der er en tegning af en dæmonisk dronning af Loreley Bove, og en Fellinisk dronningeversion med kurver, højt hår og stærkt sminket af Michael Giaimo. - Ifølge teksten optræder FROZEN-tolkningen som et møde mellem to søstre, og ikke de to barndomsvenner: Kay og Gerda, som vi kender fra H.C.Andersen. - Søstrene visualiseres med hver deres inter-externaliserede følelser og dynamik, visualiseret via deres farver, påklædning og fremhævede karaktertræk.

I H.C.Andersens: DEN LILLE HAVFRUE udtrykker hun at: "Jeg ville give alle mine hundrede år, jeg har at leve i, for blot en dag at være menneske". - DISNEY er citeret for at have sagt om HAVFRUENS projekt som: "...noget man søger efter hele livet, men aldrig kan få" og gendigter tegneserien/filmen i et mildere skær end det havfruens

lidelseskatalog i eventyret, hvor HAVHEKSEN skærer hendes tunge ud, som pris for at få ben istedetfor fiskehalen, og hvor konsekvensen er, hun både mister sine smukke (sang)stemme og hvert skridt er, som at træde på knive. - Roger Allers har tegnet en vild havhex med sigende blæksprutteunderkrop, Roward Wilson har tegnet en fantastisk flot gulhåret undervandsviking med en lang slangelignende hale, Glen Keane har visualiseret en havfrue i farver med rødt hår, og Andreas Deja viser havfruens view på land: en dekonstrueret by, med arkitektur fra mange lande på ét sted, store sejlskibe - og en tæt overflyvning af svagt rosa flamingoer.

"DEN STANDHAFTIGE TINSOLDAT" skrives af H.C.Andersen i 1838 og vises i sin DISNEY-version under navnet FANTASIA i år 2000. Den bærende musik er: DMITRIJ SJOSTAKOVITJS´kammerconcert no.2,

Allegro, opus 102. - Der vises på udstillingen tegninger af den danske tegner KAY NIELSEN, som arbejdede for Disney i HOLLYWOOD, og om var med til at forme conceptet til FANTASIA. - På udstillingen er som bærende citat om valgt: "Yet he stood just as firmly upon his one leg as they did upon their two, and he was exactly the one who became remarkable!" - Et meget Andersensk udsagn,

hvor et tilsyneladende handicap, kan vise sig at vise sig at blive en force og styrkeposition, fordi kampen for at komme i niveau med andre - mere heldige - forædler den person/karakter der gennemgår modstandens stropeture.

Der angives i kataloget - som er en bog - definitioner på: 1) MYTER: symbolske

fortællinger, ikke-nedskrevne mundtlige overleveringer, "udenfor virkelighedens verden" 2) SKRØNER: "Humoristiske overdrevne historier" 3) LEGENDER: " Fortællinger mellem historisk sandhed og fiktion" 4) FABLER: Antropomorfiske dyr: "Dyr der taler og opfører sig som mennesker" og 5) EVENTYR, som antager ceremonielle karakterer, og i kunsteventyrene, eks. H.C.Andersens SVINEDRENGEN, sprænger formen, og struktureres via aktantmodellen...

Fra brødrene GRIMM, vises tegninger og researchoplæg til SNEHVIDE og DE SYV DVÆERGE, og TORNEROSE, og der vises tegnefilm i kunsthallens biograf.

KUNSTEN AT FORTÆLLE vises frem til d. 12.marts 2017.

Concept art; digital print on paper
Frozen, 2013
Brittney Lee

INTERVIEW MED THOMAS BJØRNAGER

CHEF VED TEATRET VÅRT I MOLDE – NORGE

Thomas er uddannet arkitekt fra kunstakademiet i 1998. Han fandt hurtigt ud af han ville arbejde med teater og rum. Og har siden arbejdet som scenograf i Danmark og udlandet frem til at han tiltrådte som chef på Teatret Vårt i 2011. Siden han startede som chef har hans arbejde krydset mere og mere ind over andre faggrænser. Og han har bl.a. arbejdet som instruktør og oversætter. Han indgår også i samarbejder med andre scenekunstnere, hvor de gængse faggrænser krydses.

Hvordan opstod lysten til at blive teater chef?

For det første havde jeg arbejdet en del i Norge og på den måde oplevet forskellen på kulturpolitikken i Danmark og i Norge. Mens der i Danmark blev skåret i budgetterne så blev der indført et kulturloft i Norge. Den tidligere arbejderparti-regering havde som mål at 1 procent af statsbudgettet skulle

bruges på kultur. Det betød masser øgede bevillinger for kulturinstitutionerne i Norge. Og massive investeringer i nye kulturhuse, spillesteder og vækstlaget. På den måde har jeg, først som freelancer og nu som chef, oplevet en gylden tid i Norsk kulturhistorie. Hvor den politiske top med investeringer, har haft et mål om at skabe kultur med sammenhængskraft, som inkluderer borgerne og deres meninger.

Da jeg var freelancer, arbejdede jeg flere gange på Teatret Vårt og da de skulle til at bygge et nyt teater, brugte de mig som arkitektonisk sparringspartner. Så da stilling blev slået op, var der tre ting der talte for at jeg skulle søge. For det første det politiske kulturloft. For det andet huset, som jeg havde været med til at udvikle rammerne for. For det tredje stod jeg et sted i min karriere, hvor jeg havde lyst til at se om jeg kunne være en anden end den jeg blev set som. Om jeg kunne gå fra at være den introverte freelancekunstner, til at være den der sidder bag glasvæggen og tager de store strategiske beslutninger.

Hvad er Teatret Vårt for et teater?

Teatret Vårt indgår i et kulturhus, med bibliotek, teatersal, Bjørnson Festivalen(jazz), cafe og udstillingslokaler. Vi er det næst ældste regional teater i landet, grundlagt 1972. Vi

Teatret Vårt: "Brevduerne"
 Instruksjon: Nicolei Faber
 Foto: Arild Moen

ligger i en meget landleig region og teatret har lige siden starten turneret rundt med sine forestillinger i oplandet. Vores hovedbygning og produktionslokaler ligger her i Molde, men vi har også et satellitteater i Ålesund, med egen kunstnerisk ledelse, som producerer børneteater. De to teatre producerer til sammen 10 egne ny produktioner om året. 4 premierer er rettet imod børn og ungdom og 6 premierer rettet mod voksne. Alle vores forestillinger turnerer. Og så har vi nogle genopsætninger. Nogle sæsoner har vi op til 14 egne forestillinger i gang plus flere gæstespil.

Hvad er dine fremtidsvisioner for teatret?

Jeg håber, at vi kan bevise min teori om, at den tekniske revolution vi har været igennem, som gør at alle har adgang til de samme informationer, gør at det nye ikke nødvendigvis kommer fra de urbane centre, men lige så godt kan komme herfra. Fra

den yderste kant af landet. Vi beregner ikke afstande i kilometer mere, men i minutter. Derfor behøver vi ikke sidde herude og lave forestillinger om sildefiskeri, vi kan lave forestillinger, der er mindst ligeså moderne og udfordrende som storbyteatrene kan. Og det synes jeg, vi allerede har haft succes med. Det er ikke det samme at bo på landet i dag som det var for nogle generationer siden.

Har dit blik på dansk teater ændret sig efter dine år i Norge.

Ja, jeg ser nok den manglende danske kulturpolitik mere tragisk nu, hvor jeg har oplevet en anden kontekst. Før havde jeg en mere hårdkogt holdning. Jeg tænkte sådan er livet, suck it up. Vi må alle sammen bare slås for det vi tror på. Men nu har jeg oplevet hvor vigtig, den tydelige støtte fra samfundets top er, i forhold til at sætte kultur på kort som noget der har betydning for at skabe sammenhold og fællesskab i samfundet. Og det har nok gjort at jeg ser dansk teater i et lidt mere tragisk lys end jeg gjorde før. Men rent kunstnerisk er det svært at sige. Nogen i Danmark mener måske at Norsk teater er bagefter, men det oplever jeg ikke. Jeg tror de massive investeringer i teatret har gjort det Norske teater mere moderne og har udviklet dets publikum.

Søndag uddelte Danmarks Teaterforeninger hædrede foreningen som vanligt nogle af de scenekunstaktører, der har gjort det ekstra godt i det forgangne år. Hædersprisen gik til Hans Rønne. Derudover blev årets turneforestilling, årets turneskuespiller og årets børneteaterpris uddelt.

Teaterseminar 2016 fandt sted i Silkeborg i weekenden 18.-20. november, og traditionen tro, blev søndag rundet af med, at Danmarks Teaterforeninger uddelte priser.

Prismodtagerne i 2016 er:

Årets turneforestilling: "Varmestuen", der blev produceret af Husets Teater og sendt på turné af Folketeatret.

Årets turneskuespiller: Waage Sandøe, for hans store turné aktivitet i de sidste år

Årets børneteaterpris: Teater My, for deres turnéaktivitet med børneteater af høj kvalitet. Hædersprisen gik til Hans Rønne, der som

militærnægter kom til Kaskadeteatret for ca. 35 år siden, og få år senere stiftede det turnerende teater, Teatret. Formanden for Danmarks Teaterforeninger, Lars Salling, motiverede prisen i en flot tale. Talen kan læses i sin fulde længde herunder.

Stensikker sans for at fange publikum

"At verden forandrer sig med alt større hast, at den vigtigste egenskab for det moderne menneske er omstillingsparathed, at teatret konstant diskuterer sin identitet og fremtiden i en højteknologisk verden – det virker det nærmest som om modtageren af Hædersprisen 2016 lader hånt om.

I stedet for at kæmpe for at overhale den teknologiske udvikling, har han vel snarere valgt at ignorere den i sit scenesprog.

I stedet fokuserer han på dét, der er kernen i teatret og altid har været det: Den gode historie. Fortalt helt enkelt og ægte. Med en

scenografi, der måske kun er en enkelt pindestol. I et kostume, der måske ikke engang er et kostume, men måske bare er det tøj, der nu engang hang forrest hjemme i klædeskabet. Og så i centrum for det hele fortællingen og teateroplevelsen, modtageren af Danmarks Teaterforeningers Hæderspris 2016: *Hans Rønne*

Med en stoisk ro, en næsten insisterende langsomhed, en blød stemme og masser underspillet humor, lukker Hans Rønne os ind i sit fortælleunivers. Ved første blik er alt så beskedent. Ingen store armbævælgelser her. Manden fremstår som beskedenheden selv.

Men man skal ikke lade sig narre. For Hans Rønnes teaterstil kræver en stor selvsikkerhed, en klar bevidsthed om sine virkemidler og en stensikker sans for, hvad der skal til for at fange et publikum og formidle en historie.

Til det punkt hvor vi spiser af hans hånd, og forslugent venter på, hvad han mere vil fortælle os.

Det er en fortællestil, der er decideret virtuos, og med god grund har gjort Hans Rønne til en legende i dansk teater – allerede fra de tidlige år i scenekunstverdenen.

Som med så mange andre dengang i 1970'erne og 1980'erne startede karrieren med først en skolelæreruddannelse og siden et militærnægterophold på et teater, Kaskadeteatret i Århus. Det førte til, at han kort efter i 1984 etablerede Teatret sammen med sin hustru, scenografen Gitte Baastrup.

Teatret - selvfølgelig er det dét, Hans Rønnes eget teater hedder. Ingen kan beskyldes ham for falsk varebetegnelse eller at oversælge produktet. For det er det, det er. Det er dét, Hans Rønne skaber i sin reneste, mest oprindelige form: Teater.

Teater om og med det måske allervæsentligste for den gode teateroplevelse: Rigtige, levende mennesker. Uanset om det handler de store religioner som i "Abrahams børn", sammenbragte familier i en kristen kontekst med papfar Josefs historie om konens søn, Jesus, i "Fars dreng", eller vi møder en flok følelsesforhutlede mennesker i "Som i himlen".

Og så skal vi selvfølgelig ikke glemme den prisbelønnede, med god grund stærkt roste klowneforestilling "August". En forestilling, der samlede alt det ypperste ved Hans Rønnes teater: Poesien, humoren, menneskeligheden, de store eksistentielle spørgsmål fortolket ud fra små begivenheder.

Personerne i Hans Rønnes forestillinger er altid omsluttet med varme og en stor tolerance. Selv i de der er helt forfærdelige skabninger, er der alligevel noget godt, uden at historierne nogensinde bliver sødladne og sentimentale.

For historierne fortælles altid med et væsentligt drys af ironi – måske ligefrem selvironi – overfor vores forskelligheder og mærkværdigheder. Men inderst inde fornemmer man altid, at Hans Rønne vist rigtig godt kan lide menneskene, ikke mindst på grund af deres ufuldkommenhed.

Og som publikum er man altid klogere på sine medmennesker, men i høj grad også på sig selv, når forestillingen er forbi.

I en tid, hvor tendensen ellers er, at vi helst opholder os i eksistentielle ekkokamre i selskab med folk, der ligner os selv, er dét netop en vigtig grund til, at teatret stadig har en rolle af spille i samfundet og for publikum.

Derfor fortjener Hans Rønne også i så høj grad Danmarks Teaterforeningers Hædersprisen 2016.

Tillykke"

RUNDE DAGE:

Rune David Grue
40 år
1. marts

Peter Langdal
60 år
24. marts

Bjarne Sloth Thorup
70 år
27. januar

FRA FDS LEGATUDVALGET

Udvalget var samlet medio november og støttede følgende projekter:

Till Wyler von Ballmoos: "Blindhed" 10.000,-

Erik Pold: "Når" 10.000,-

Mia Lipschitz: "Europa 1, 2 & 3?" 10.000,-

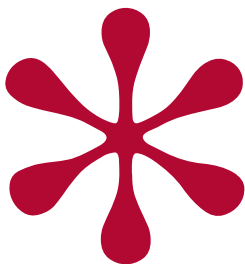
Petra Berg Holbek: "Afgang 01.45" 10.000,-

Mads Peter Neumann: "Når mørket bliver lyst" 10.000,-

Kamilla Bach Mortensen: "Transcendental Meditation" 8.640,-

FRADRAG FOR FAGFORENING, A-KASSE, EFTERLØN OG FLEKSYDELSE

Du får automatisk fradrag for dine kontingenter og indbetalinger til fagforening, A-kasse, efterløn og fleksydelse. Beløbsrammen i 2015 og 2016 giver et maksimum fradrag på 6.000 kr. til fagforeningskontingenter. Men det kræver selvfølgelig at kontingentet er betalt senest 31. december 2016

MEDLEMSLISTEN 16/17

Med det postomdelte fagblad #76 modtog i også den trykte medlemsliste med spiralryg og kontaktoplysninger på kollegaer fra de øvrige fagforbund i branchen.

Da det er forbundet med en del praktiske udfordringer og stadig flere omkostninger, at producere og udsende denne bog og da oplysninger er at finde på nettet, har bestyrelsen besluttet at trække FDS fra fremtidige udgivelser.

Og uden den trykte liste, er vi og I endnu mere afhængige af, at oplysningerne på nettet er opdaterede. Så vi anbefaler igen og igen, at I tjekker stagedirectors.dk og finder jeres egen side under Medlemmer. Send meget gerne friske fotos og opdaterede cv'er til sekretariatet, så sørger vi for det praktiske.

Vi skal stadig have én stor public service-institution. Det er en af konklusionerne fra Public service-udvalget.

Hvad vil vi med public service? Hvordan bliver fremtidens mediebillede? Og hvordan skal politikere kunne præge dette i et felt fuldt af internationale og kommercielle aktører?

Dette var nogle af spørgsmålene, som public service-udvalget skulle søge at besvare.

Ny definition

Public Service-udvalget blev nedsat i 2014, som en opfølgning på Mediaaftalen for 2015-2018. Mediaaftalen blev indgået blandt samtlige Folketingets partier (undtagen Alternativet). Hensigten var at skabe et bedre fælles fundament for den mediepolitiske diskussion forud for den næste mediepolitiske aftale, som efter planen skal indgå i 2018.

Definition af public service (ifølge Public service-udvalget, 2016):

Medievirksomhed, som med offentlig regulering af indhold, distribution og finansiering giver alle borgere fri og lige adgang til et mangfoldigt og alsidigt indhold, der upartisk understøtter borgernes handleevne i det danske folkestyre i en globaliseret verden samt uafhængigt af kommercielle og politiske særinteresser styrker dansk kultur, sprog og sammenhængskraft.

For at der skal være tale om public service, skal disse elementer altså indgå, ifølge udvalget:

- medievirksomhed (ikke biblioteker),
- offentligt reguleret (ikke privat reguleret),
- fri og lige adgang for alle (ikke betalingsafhængighed, ikke særlige adgangs-krav),

- mangfoldigt og alsidigt (ikke snævert, ikke niche),
- upartisk (ikke redaktionel meningstilkendegivelse, som det fx kendes fra dagblade),
- uafhængig af kommercielle og politiske interesser (ikke afhængig af fx reklamer, politisk balanceret),
- understøtte borgernes handleevne (stimulere til deltagelse i den offentlige debat),
- styrke dansk kultur og sprog (væsentligt først og fremmest i forhold til de mange globale medievirksomheder).

Der sker i disse år en – sprogligt set – øget brug af "public service-begrebet". Biblioteker hævder at de laver public service. Museer hævdes at lave public service. Og især private medier hævdes også at varetage public service-opgaver.

Public service-udvalget træder et skridt tilbage og udtrykker det således: "kun medier, som gennem offentlig regulering er blevet pålagt publicistiske opgaver, kan betragtes som public service-medier".

For udvalget er det altså centralt at fastslå, at public service skal ses som en helhed af disse elementer. At et dagblad har neutralt oplysende stof, hæver det ikke til public service.

Det kommer udefra

Public service-udvalget peger på en række udefra kommende faktorer, som vil få betydning for medieudviklingen:

- teknologisk udvikling
- globalisering
- individualisering

Dette vil føre til øget international konkurrence og stærkt ændrede brugervaner.

Folketeatret: "Hodja fra Pjort" - Instruktion: Frede Gulbrandsen - Foto: Gudmund Thai

Generationskløften

Et af de gennemgående temaer i rapporten er generationskløften. Det er et udtryk for den voldsomme forskel, der groft sagt er mellem de, der er over 40 år og de, der er under 40 år. Over 40 år: du bruger flow-tv. Under 40 år: du bruger ikke flow-tv, men sammenstykker dit eget medieforbrug på tværs af de mange udbydere og distributionsveje. Og til forskel fra tidligere: generationerne fortsætter med de samme medievaner. Man bliver altså ikke på et tidspunkt "voksen" nok til flow-tv.

Rapportens perspektiv er de nærmeste 10 år, og her vil flow-tv fortsat have væsentlig betydning. I 2016 vurderes andelen digitale brugere at være 14%, andelen traditionelle brugere 52%. Rapportens forudsigelse er, at dette vil være ændret til henholdsvis 27% og 41% i 2026.

Public service-institutioner skal derfor både servicere de traditionelle mediebrugere og de nye digitale mediebrugere. Rapporten peger på, at det sidste er ganske forsømt af de nuværende public service-kanaler.

Udfordringen må således være, at understøtte og fremme mediebrug, der inviterer til bredere samfundsmæssig forståelse.

Regionalt og lokalt indhold

I dag driver DR 10 regionalradioer, foruden at der er 8 selvstændige TV 2-regioner, som både har vinduer på TV 2 og har egen selvstændig sendeflade. TV 2-regionerne er selvstændige virksomheder, som hver især indgår en public service-aftale med Kulturministeriet. Slå DR-regionerne sammen med TV 2-regionerne

Udvalget konstaterer, at "den lokale politiske dækning er væsentligt reduceret". Indtil for få år siden var det lokale stof en selvfølgelig prioritet for dagbladene. Det er det ikke længere – og opgaven er ikke blevet overtaget af DR's regionalradioer eller TV 2-regionerne.

Derfor åbner public service-udvalget for den model, at slå DR-regionerne sammen med TV 2-regionerne (udvalget må ikke komme med anbefalinger, dette er noget nær det nærmeste en anbefaling, man kan komme). Udvalget anser det som det mest naturlige, at dette sker indenfor virksomheden DR.

Teater Momentum, Holbæk Teater og Baggård Teatret drømmer om i samarbejde med række andre teatre at overtage lejemålet for Rialto Teater fra næste sommer. Scenen skal herefter præsentere forestillinger skabt i provinsen.

Marianne Klint fra Teater Momentum i Odense, Kristoffer Møller Hansen fra Holbæk

Teater og Jakob Engmann fra Baggård Teatret i Svendborg har en plan. Når Rialto Teater på Frederiksberg i sommeren 2017 ikke længere skal høre under Nørrebro Teater som følge af regeringens spareplaner for KbHt, står de tre teaterledere, sandsynligvis i samarbejde med en række andre teatre fra provinsen, klar i kulissen til at overtage scenen i Smallegade.

Udfordringerne med at få sceneplads i hovedstaden har længe været et emne for de teatre, der ikke hører til i København i forvejen, og til Berlingske fortæller de tre teaterledere, at de vil gøre Rialto til "hele Danmarks teater", en scene, der er særligt rettet mod forestillinger, der er produceret udenfor København.

"Der er kæmpe muligheder for provins-teatrene i at overtage Rialto som en fast base i hovedstaden, hvor vi kan præsentere vores forestillinger og skabe mere opmærksomhed omkring alle de spændende ting, der rører sig i »udkantsteatret,«

siger Marianne Klint til b.dk.

Teatrets navn vil i givet fald blive Nationalscenen, skriver b.dk, der også melder, at der pt. er 10 teatre involveret i et samarbejde om at overtage Rialto.

Fra Proscenium

*Nørrebro Teater: "Svantes lykkelige dag"
Instruktion: Jacob Schjødt
Foto: Ulrik Jantzen*

Som det vil være de fleste bekendt, bliver der skåret kraftigt ned på dagspressens omtale af scenekunst.

Vi har i det følgende klippe/klistret nogle af de medier sammen, hvor der blogges og skrives og anmeldes. Mange af de nævnte medier findes kun på nettet. Listen er selvfølgelig til stadighed under forandring – og vi hører gerne om nye tiltag.

Danske dagblade

På de danske dagblades hjemmesider er der en del at finde om den scenekunst, der foregår i Danmark lige nu.

Politiken Kultur: Politikens omtaler og anmeldelser af scenekunst

Information: Informations kulturside med aktuelle sceneanmeldelser.

Berlingske kultur: Berlingskes kulturnyheder

AOK's side med aktuelle omtaler og anmeldelser i København.

AOA: Aktuelle omtaler og anmeldelser i Århus.

Jyllands-Posten Kultur: Hvor Jyllands-Posten skriver om teater, dans og ballet.

Arbejderen: Arbejderens aktuelle kulturnyheder og anmeldelser.

Teatermagasiner

Disse tre danske teatermedier skriver med hvert sit fokus om den danske scenekunst

Teateravisen er det danske medie, der omtaler børneteater i Danmark og bringer også anmeldelser af børne og ungdomsteater.

Teater1: Teatermagasinet Teater1 bringer anmeldelser og artikler på deres online version.

Terpsichore: Teatermagasinet Terpsichore.dk bringer anmeldelser og artikler om dans og anden scenekunst.

Proscenium: er teatrenes nyhedsportal, der bringer brancherelevante historier fra scenekunstens verden.

Bloggere

Der findes også danske teaterbloggere og netværk af kulturanbefalere:

Gregers Dirckinck-Holmfeld: En af Danmarks førende anmeldere har sin egen blog hvor han løbende anmelder forestillinger.

Det Kongelige Teater: "Alice i eventyrland" - Koreografi: Christopher Wheeldon - Foto: Costin Radu

Kulturkongen.dk: Sitet består af en masse frivillige kulturinteresserede, som på sitet lavet små anbefalinger i anmelderform.

Kulturshot.dk: Bloggen er lavet af særligt teaterinteresserede unge og teatervidsksstuderende, som anmelder deres teateroplevelser.

Teaterbloggen.dk: Uffe Munch Hansen blogger og anmelder sine bedste teateroplevelser.

KulturDoktor: Om kunst, kommunikation og kulturpolitik. Rikke Rottensten er journalist og forfatter og skriver på sin blog generelt om kultur men med en vis forkærlighed for teater.

Nanettes Teaterblog: Nanette Bak Andersen blogger og deler ud af sine teateroplevelser.

Ungt Teaterblod: Anmeldelser skrevet af unge - for unge! Mottoet er: Scenekunsten skal holdes i live, og det bliver den, når publikum har ungt teaterblod i årene.

På Scenen.dk kan du finde artikler fra Teater1, Teateravisen.dk, Proscenium og Terpsichore

"Det skrupknager i mig, saa deiligt koldt er det!" sagde Sneemanden. "Vinden kan rigtig nok bide Liv i Een! Og hvor den Gloende der, hun gloer!" det var Solen, han meente; den var lige ved at gaæ ned. "Hun skal ikke faæ mig til at blinke, jeg kan nok holde paa Brokkeme!"

Det var to store, trekantede Tagsteens Brokker, han havde til Øine; Munden var et Stykke af en gammel Rive, derfor havde han Tønder. Han var født under Hurraraab af Drengene, hilset af Bjældeklang og Pidskesmæld fra Kammerne.

Solen gik ned, Fuldmaanen stod op, rund og stor, klar og deilig i den blaæ Luft.

"Der har vi hende igjen fra en anden Kant!" sagde Sneemanden. Han troede, at det var Solen, der viste sig igjen. "Jeg har vænnet hende af med at gloe! nu kan hun hænge

der og lyse op, at jeg kan see mig selv. Vidste jeg bare, hvorledes man bærer sig ad med at flytte sig! jeg vilde saa gjerne flytte mig! kunde jeg det, vilde jeg nu ned at glide paa Isen, som jeg saæ Drengene gjøre det; men jeg forstaaer ikke at løbe!"

"Væk! væk!" bjæffede den gamle Lænkehund; han var noget hæst, det havde han været, siden han var Stuehund og laæ under Kakkellovnen. "Solen vil nok lære Dig at løbe! det saæ jeg med din Formand ifjor og med hans Bjemand; væk! væk! og væk ere de Alle!"

"Jeg forstaaer Dig ikke, Kammerat!" sagde Sneemanden; "skal den deroppe lære mig at løbe?" Han meente Maanen; "ja hun løb jo rigtignok før, da jeg saæ stift paa hende, nu lister hun fra en anden Kant!"

"Du veed Ingenting!" sagde Lænkehunden, "men Du er da ogsaa nylig klattet op! Den Du nu seer, kaldes Maanen, den der gik, var Solen, hun kommer igjen imorgen, hun lærer Dig nok at løbe ned i Voldgraven. Vi faae snart Forandring i Veiret, det kan jeg mærke paa mit venstre Bagbeen, det jager i det. Vi faae Veirskifte!"

"Jeg forstaaer ham ikke!" sagde Sneemanden, "men jeg har en Fornemmelse af, at det er noget Ubehageligt, han siger. Hun, der gloede og gik ned, som han kalder Solen, hun er heller ikke min Ven, det har jeg paa Følelsen!"

"Væk! væk!" bjæffede Lænkehunden, gik tre Gange rundt om sig selv og lagde sig saa ind i sit Huus for at sove.

Der kom virkelig Forandring i Veiret. En Taage, saa tyk og klam, lagde sig i Morgenstunden

hen over hele Egnen; i Dagingen luftede det; Vinden var saa isnende, Frosten tog ordenlig Tag, men hvor det var et Syn at see, da Solen stod op. Alle Træer og Buske stode med Riimfrost; det var som en heel Skov af hvide Koraller, det var som om alle Grene vare overdængede af straaelhvide Blomster. De uendelig mange og fine Forgreninger, dem man om Sommeren ikke kan see for de mange Blade, kom nu frem hver evige een; det var en Knipling og saa skinnende hvid, som strømmede der en hvid Glands ud fra hver Green. Hængebirken bevægede sig i Vinden, der var Liv i den, som i Træerne ved Sommertid; det var en mageløs Deilighed! og da Solen saa skinnede, nei, hvor funkledede det Hele, som om det var overpuddret med Diamantstøv og hen over Jordens Sneelag glimrede de store Diamanter, eller man kunde ogsaa troe, at der brændte utallige smaa bitte Lys, endnu hvidere end den hvide Sne.

"Det er en mageløs Deilighed!" sagde en ung Pige, som med en ung Mand traadte ud i Haven og standsede just ved Sneemanden, hvor de saae paa de glimrende Træer. "Deiligere Syn har man ikke om Sommeren!" sagde hun, og hendes Øine straaledede.

"Og saadan en Karl, som ham der, har man nu slet ikke!" sagde den unge Mand og pegede paa Sneemanden. "Han er udmærket!"

Den unge Pige lo, nikkede til Sneemanden og dansede saa med sin Ven hen over Sneen, der knirkede under dem, som om de gik paa Stivelse.

"Hvem var de To?" spurgte Sneemanden Lænkehunden; "Du er ældre paa Gaarden end jeg, kjender Du dem?"

"Det gjør jeg!" sagde Lænkehunden. "Hun har jo klappet mig, og han har givet mig et Kjødbeen; dem bider jeg ikke!"

"Men hvad forestille de her?" spurgte Sneemanden.

"Kjærrrr-restefolk!" sagde Lænkehunden. "De skal flytte i Hundehuus og gnave Been sammen. Væk! væk!"

"Har de To ligesaa meget at betyde som Du og jeg?" spurgte Sneemanden.

"De høre jo til Herskabet!" sagde Lænkehunden; "det er rigtignok saare Lidt man veed, naar man er født igaa! det mærker jeg paa Dig! Jeg har Alder og Kundskab, jeg kjender Alle her paa Gaarden! og jeg har kjendt en Tid, hvor jeg ikke stod her i Kulde og Lænke; væk! væk!"

"Kulden er deilig!" sagde Sneemanden. "Fortæl, fortæl! men Du maa ikke rasle med Lænken, for saa knækker det i mig!"

"Væk! væk!" bjæffede Lænkehunden. "Hvalp har jeg været; lille og yndig, sagde

Odense Teater: "Peters jul"
Instruktion: Martin Miehe-Renard
Foto: Ard Jongsma

de, da laae jeg i Fløielsstol derinde paa Gaarden, laae i Skjødet paa det øverste Herskab; blev kysset i Flaben og visket om Poterne med broderet Lommetørklæde; jeg hed "den Deiligste", "Nussenussebenet", men saa blev jeg dem for stor! saa gav de mig til Huusholdersken; jeg kom i Kjelder-Etagen! Du kan see ind i den, hvor Du staer; Du kan see ned i Kamret, hvor jeg har været Herskab; for det var jeg hos Huusholdersken. Det var vel et ringere Sted end ovenpaa, men her var mere behageligt; jeg blev ikke krammet og slæbt om med af Børn, som ovenpaa. Jeg havde min egen Pude, og saa var der en Kakkellovn, den er paa denne Tid det Deiligste i denne Verden! jeg krøb heelt ind under den, saa at jeg blev borte. O, den Kakkellovn saa deilig ud!" spurgte Sneemanden. "Ligner den mig?" "Den er lige det Modsatte af Dig! kulsort er den! har en lang Hals med Messing-Tromle. Den æder Brænde, saa at Ilden staer den

ud af Munden. Man maa holde sig paa Siden af den, tæt op, ind under den, det er en uendelig Behagelighed! Du maa ind af Vinduet kunde see den der, hvor Du staer!"

Og Sneemanden saa, og virkelig saa han en sort blankpoleret Gjenstand med Messing-Tromle; Ilden lyste ud forneden. Sneemanden blev ganske underlig til Mode; han havde en Fornemmelse, han ikke selv kunde gjøre sig Rede for; der kom over ham Noget, han ikke kjendte, men som alle Mennesker kjende, naar de ikke ere Sneemænd.

"Og hvorfor forlod Du hende?" sagde Sneemanden. Han følte at det maatte være et Hunkjønns Væsen. "Hvor kunde Du forlade et saadant Sted?"

Odense Teater: "Peters jul"
Instruktion: Martin Miehe-Renard
Foto: Ard Jongsmå

"Det var jeg nok nødt till" sagde Lænkehunden, "De smed mig udenfor og satte mig her i Lænke. Jeg havde bidt den yngste Junker i Benet, for han stødte fra mig det Been, jeg gnavede paa; og Been for Been, tænker jeg! men det toge de ilde op, og fra den Tid har jeg staaet i Lænke, og har mistet min klare Røst, hør hvor hæs jeg er: væk! væk! det blev Enden paa det!"

Sneemanden hørte ikke mere efter; han saa stadig ind i Huusholderskens Kjelder-Etage, ned i hendes Stue, hvor Kakkellovnen stod paa sine fire Jernbeen og viste sig i Størrelse som Sneemanden selv.

"Det knager saa underligt i mig!" sagde han. "Skal jeg aldrig komme derind? det er et uskyldigt Ønske, og vore uskyldige Ønsker maae dog vist blive opfyldte. Det er mit højeste Ønske, mit eneste Ønske og det vilde

være næsten uretfærdig, om det ikke blev stillet tilfreds. Jeg maa derind, jeg maa helde mig op til hende, om jeg ogsaa skal knuse Vinduet!"

"Der kommer Du aldrig ind!" sagde Lænkehunden, "og kom Du til Kakkellovnen, saa var Du væk! væk!"

"Jeg er saa godt som væk!" sagde Sneemanden, "jeg brækker over, tror jeg!"

Hele Dagen stod Sneemanden og saa ind af Vinduet; i Tusmørket blev Stuen endnu mere indbydende; fra Kakkellovnen lyste det saa mildt, som ikke Maanen lyser og heller ikke Solen, nei, som kun Kakkellovnen kan lyse, naar der er Noget i den. Gik de med Døren, saa slog Luen ud, det var den i Vane med; det blussede ordenligt rødt i Sneemandens hvide Ansigt, det lyste rødt lige op af hans Bryst.

"Jeg holder det ikke ud!" sagde han. "Hvor det klæder hende at række Tungen ud!"

Natten var meget lang men ikke for Sneemanden, han stod i sine egne deilige Tanker og de frøs, saa de knagede.

I Morgenstunden vare Kjeldervinduerne frosne til, de bare de deiligste Iisblomster, nogen Sneemand kunde forlange, men de skjulte Kakkellovnen. Ruderne vilde ikke tø op, han kunde ikke see hende. Det knagede, det knasede, det var just et Frostveir, der maatte fornøie en Sneemand, men han var ikke fornøiet; han kunde og burde have følt sig saa lykkelig, men han var ikke lykkelig, han havde Kakkellovns Længsel.

"Det er en slem Syge for en Sneemand!" sagde Lænkehunden; "jeg har ogsaa lidt af den Syge, men jeg har overstaet den! væk! væk! - Nu faae vi Veirskifte!"

Og der blev Veirskifte, det slog om i Tø.

Tøveiret tog til, Sneemanden tog af. Han sagde ikke Noget, han klagede ikke, og det er det rigtige Tegn.

En Morgen styrtede han. Der stak Noget ligesom et Kasteskaft i Veiret, hvor han havde

staet, det havde Drengene reist ham om.

"Nu kan jeg forstaae det med hans Længsel!" sagde Lænkehunden, "Sneemanden har havt en Kakkellovnskraber i Livet! det er den, som har rørt sig i ham, nu er det overstaet; væk! væk!"

Og snart var ogsaa Vinteren overstaet.

"Væk, væk!" bjæffede Lænkehunden; men Smaapigerne paa Gaarden sang:
"Skyd frem, Skovmærke! frisk og prud,
Hæng, Piil! din uldne Vante ud,
Kom, Kukker, Lærke! syng, vi har
Alt Foraar sidst i Februar!
Jeg synger med, Kukkuk! qvivit!
Kom, kjær Sol, kom saadan tidt!"

Saa tænker Ingen paa Sneemanden!

SEKRETARIATET HOLDER JULELUKKET 22. DECEMBER 2016 - 3. JANUAR 2017.
ALLE DE BEDSTE JULEØNSKER TIL JER ALLE!

